

Leicht Ferenc Unokaöccsével

Ez a kép Nagykanizsán készült 1937-ben. Én vagyok rajta és az unokaöcsém, Rosenberg Miklós -- ő az alacsonyabbik gyerek -- péknek öltözve, a szüleim pékműhelyének ajtajában. Én nyolc éves vagyok, Miklós hét.

Miklós az egyedül életben maradt unokatestvérem [a holokauszt után], apám nővérének, Leicht Fridának a gyereke. Frida a háború alatt, 1942-ben vagy 1943-ban Somogyicsurgóról felköltözött Pestre a férjével, egy nagy lakásba, az Akácfa utca 67-be, amiben a férjének a rokonai éltek. A férjét aztán bevitték munkaszolgálatra, és megölték. Miklóssal felnőtt korunkban azért kedveltük egymást, mert egy ugyanazon, hogy mondják, egy bordában szöttek. Ő is teljes mértékben zsidó identitással volt, azzal együtt, hogy később keresztény volt a felesége.

Már 1946-ban, tizenhat évesen elment Izraelbe egy ifjúsági csoporttal, és ott élt egy darabig egy kibucban, Pardes Hannában. Amikor szabadságon voltam, akkor meg is látogattam. 1951-ben ő is visszajött, és valami szaktanfolyamon összeismerkedett egy csajjal, akinek már volt egy gyereke, de egy nagyon aranyos és szép lány volt. Összeházasodtak, és 1956-ig együtt éltek. De állandóan olyanok voltak, mint a galambok. Egyszer az egyik repült ki, egyszer a másik. Miklós 1956-ban itthon hagyta a feleségét, gyerekeit, hogy majd jöjjenek utána, és visszament Izraelbe, ugyanabba a kibucba. Ott élt 1962-ig vagy 1963-ig, de nem bírta ki a családjával, és akkor megint visszajött. Úgyhogy kétszer volt kint. Mondtam neki, hogy már csak a bérletedet lyukasztják, úgy jössz-mész. Mikor először hazajött, magyarosított Révészre. Révészként halt meg 1992-ben, Debrecenben, ahol éltek.